

Vastaaja: Suomen tasavalta (asiamiehet: T. Pynnä ja E. Bygglin)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Molde), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: A. Tiemann ja M. Lumma) ja Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: H. G. Sevenster, C. M. Wissels ja P. van Ginneken)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyksvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 artiklan rikkominen — Julkisen yrityksen toimesta tapahtunut suurkeittiölaitteiden ostaminen — Avoimuusvelvollisuus

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 179, 10.7.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 29.3.2007 (Finanzgericht Kölnin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rewe Zentralfinanz eG, joka toimii ITS Reisen GmbH:n yleisseuraannon saajan ominaisuudessa, v. Finanzamt Köln-Mitte

(Asia C-347/04) (¹)

(Sijoittautumisvapaus — Yhtiövero — Emoyhtiöille aiheutuneiden tappioiden välitön vähentäminen — Tappiot, jotka aiheutuvat toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneista tytäryhtiöistä omistettujen osuuksien arvosta tehtävistä poistoista)

(2007/C 96/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rewe Zentralfinanz eG, joka toimii ITS Reisen GmbH:n yleisseuraannon saajan ominaisuudessa

Vastaaja: Finanzamt Köln-Mitte

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Köln — EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla), EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan (josta on tullut 48 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan (josta on tullut EY 56 artikla) tulkinta — Kansallinen yhtiövero-

lainsäädäntö, jossa rajoitetaan kyseisessä jäsenvaltiossa asuvien emoyhtiöiden sellaisten tappioiden vähentämistä, jotka aiheutuvat verotuksellisesti toisissa jäsenvaltiossa asuvista tytäryhtiöistä omistettujen osuuksien arvon alenemisesta

Tuomiolauselma

Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa emoyhtiö omistaa ulkomailla asuvasta tytäryhtiöstä osuuden, joka antaa sille selvän vaikutusvallan kyseisen ulkomaisen tytäryhtiön päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä sen toiminnasta, jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa rajoitetaan kyseisessä valtiossa asuvan emoyhtiön mahdollisuuksia vähentää verotuksessa tappiot, jotka ovat aiheutuneet mainitulle emoyhtiölle poistoista, jotka se on tehnyt toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneissa tytäryhtiöissä omistamiensa osuuksien arvosta, on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan (josta on tullut EY 48 artikla) kanssa.

(¹) EUVL C 273, 6.11.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.4.2007 (Court of Appealin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG v. Swingward Ltd ja Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG v. Dowelhurst Ltd ja Glaxo Group Ltd v. Swingward Ltd ja Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd v. Dowelhurst Ltd ja SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, SmithKline & French Laboratories Ltd v. Dowelhurst Ltd ja Eli Lilly and Co. v. Dowelhurst Ltd

(Asia C-348/04) (¹)

(Teollisoikeudet ja kaupalliset oikeudet — Tavaramerkki — Farmaseuttiset tuotteet — Rinnakkaistuonti — Tavaramerkillä varustetun tuotteen uudelleen pakkaaminen)

(2007/C 96/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co.KG, Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, Smith Kline & French Laboratories Ltd ja Eli Lilly and Co.

Vastaajat: Swingward Ltd ja Dowelhurst Ltd

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö — Court of Appeal — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Farmaseuttisen valmisteen rinnakkaistuojan käyttämä tavaramerkki — Pakkauksen muuttaminen — Markkinoille saattamista koskevat edellytykset, jotka vahvistettiin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-427/93, C-429/93 ja C-436/93, Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova antamassa tuomiossa — Tulkinta

Tuomiolauselma

1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäinen neuvoston direktiivin 89/104/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyllä sopimuksella, 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi lainmukaisesti estää farmaseuttisen tuotteen myöhemmän markkinoille saattamisen silloin, kun kyseinen tuote on tuotu toiseen jäsenvaltioon alkuperäiseen sisempään ja ulompaan pakkaukseensa pakattuna ja maahantuoja on lisännyt ulompaan pakkaukseen uuden etiketin, jollei

— näytetä toteen, että tapaus, jossa tavaramerkkioikeuden haltija käyttää tavaramerkkioikeuttaan estääkseen tällä tavaramerkillä varustetun tuotteen, johon on lisätty uusi etiketti, markkinoille saattamisen, johtaa markkinoiden keinotekoiseen eristämiseen jäsenvaltioiden välillä

— osoiteta, että uuden etiketin lisääminen ei voi muuttaa pakkauksessa olevaa tuotetta siitä, millainen tuote on alun perin ollut

— pakkauksessa selvästi ilmoiteta uuden etiketin lisääjän ja tuotteen valmistajan nimiä

— uudella etiketillä varustetun tuotteen ulkoasu ole sellainen, että se saattaisi vahingoittaa tavaramerkin ja sen haltijan mainetta; etiketti ei siis saa olla viallinen, huonolaatuinen tai epämääräinen; ja

— maahantuoja ilmoita ennen sellaisen tuotteen, johon on lisätty uusi etiketti, markkinoille saattamista tavaramerkin haltijalle tästä ja toimita tälle tämän pyynnöstä näytettä kyseisestä tuotteesta.

2) Edellytystä, jonka mukaan farmaseuttisen tuotteen uudelleen pakkaamisen, joka on toteutettu joko pakkaamalla tuote uuteen pakkaukseen ja kiinnittämällä siihen uudelleen tavaramerkki tai kiinnittämällä tuotteen sisältävään pakkaukseen uusi etiketti, on oltava välttämätöntä tuotteen myöhemmin tapahtuvaksi markkinoille saattamiseksi, ja joka on yksi niistä edellytyksistä, joiden täytyessä tavaramerkin haltija ei voi direktiivin 89/104, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella, 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti estää kyseistä markkinoille saattamista, sovelletaan ainoastaan ratkaistaessa, onko tuote pakattava uudelleen vai ei, eikä sitä siis sovelleta siihen tapaan tai tyyliin, jolla uudelleen pakkaaminen on toteutettu.

3) Edellytyksen, jonka mukaan uudelleen pakatun tuotteen ulkoasu ei saa olla sellainen, että se saattaa vahingoittaa tavaramerkin ja sen haltijan mainetta, ja jonka on välttämättä täyttyvä, jotta tavaramerkin haltija voi direktiivin 89/104, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella, 7 artiklan 2 kohdan nojalla lainmukaisesti estää farmaseuttisen tuotteen myöhemmän markkinoille saattamisen silloin, kun rinnakkaistuojia joko on pakannut tuotteen uudelleen ja kiinnittänyt siihen uudelleen tavaramerkin tai on kiinnittänyt tuotteen sisältävään

pakkaukseen uuden etiketin, ei voida katsoa rajoittuvan yksinomaan sellaisiin tapauksiin, joissa pakkaus on viallinen, huonolaatuinen tai epämääräinen.

4) Kysymys siitä, saattaako se seikka, että rinnakkaistuojia

— ei liitä tavaramerkkiä uuteen ulompaan pahvipakkaukseen (de-branding)

— käyttää mainituissa pakkauksessa omaa tunnustaan, tyyliään tai ulkoasuun tai tietyissä erilaissa tuotteissa käytettävää ulkoasua (co-branding)

— lisää mainittuun pakkaukseen uuden etiketin siten, että se peittää kokonaan tai osittain tavaramerkin haltijan tavaramerkin

— ei mainitse lisäämässään etiketissä, että kyseessä oleva tavaramerkki on sen haltijan tavaramerkki taikka

— esittää nimensä isoin kirjaimin

vahingoittaa tavaramerkin mainetta, on tosiseikkoja koskeva kysymys, jota kansallisen tuomioistuimen on arvioitava kuhunkin tapaukseen liittyvien seikkojen perusteella.

5) Pääasioissa kysymyksessä olevien olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa rinnakkaistuojien on osoitettava niiden edellytysten täytyminen, joiden mukaan

— tapaus, jossa tavaramerkkioikeuden haltija käyttää tavaramerkkioikeuttaan estääkseen tällä tavaramerkillä varustettujen, uudelleen pakattujen tuotteiden markkinoille saattamisen, ei johda markkinoiden keinotekoiseen eristämiseen jäsenvaltioiden välillä

— uudelleen pakkaaminen ei voi muuttaa pakkauksessa olevaa tuotetta siitä, millainen tuote on alun perin ollut

— uudessa pakkauksessa ilmoitetaan selvästi tuotteen uudelleen pakkaajan ja tuotteen valmistajan nimet

— uudelleen pakatun tuotteen ulkoasu ei ole sellainen, että se saattaisi vahingoittaa tavaramerkin ja sen haltijan mainetta; pakkaus ei siten saa olla viallinen, huonolaatuinen tai epämääräinen

— maahantuoja on ilmoitettava ennen uudelleen pakatun tuotteen markkinoille saattamista tavaramerkin haltijalle tästä ja toimitettava tälle tämän pyynnöstä näyte uudelleen pakatusta tuotteesta

ja joiden täytyessä tavaramerkin haltija ei voi lainmukaisesti estää uudelleen pakatun farmaseuttisen tuotteen myöhempää markkinoille saattamista.

Sen edellytyksen osalta, jonka mukaan on osoitettava, että uudelleen pakkaaminen ei voi muuttaa pakkauksen sisältämää tuotetta siitä, millainen se on alun perin ollut, on kuitenkin riittävää, että rinnakkaistuojia esittää sellaisia todisteita, joiden perusteella voidaan kohtuudella olettaa, että tämä edellytys täyttyy. Sama koskee sitä suuremmalla syyllä edellytystä, jonka mukaan uudelleen pakatun tuotteen ulkoasu ei saa olla sellainen, että se vahingoittaa tavaramerkin ja sen haltijan mainetta. Kun maahantuoja esittää tästä jälkimmäisestä edellytyksestä tällä tavoin riittävää näyttöä, tavaramerkin haltijan, jolla on parhaat edellytykset arvioida, voiko uudelleen pakkaaminen vahingoittaa sen omaa tai tavaramerkin mainetta, on osoitettava, että näille on aiheutunut vahinkoa.

6) Kun rinnakkaistuoja on laiminlyönyt tavaramerkin haltijalle etukäteen tehtävän uudelleen pakattua farmaseuttista tuotetta koskevan ilmoituksen tekemisen, on kukin tätä seuraava kyseisen tuotteen maahantuonti, niin kauan kuin rinnakkaistuoja ei tällaista ilmoitusta ole tehnyt, tavaramerkin haltijan oikeuksien loukkaus. Kyseisestä loukkauksesta määrättävän seuraamuksen tulee olla paitsi oikeasuhteinen, myös riittävän tehokas ja ennalta estävä, jotta sillä voidaan taata direktiivin 89/104, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella, täysi tehokkuus. Kansallinen toimenpide, jonka nojalla tavaramerkin haltijalla on oikeus rahalliseen korvaukseen tällaisessa loukkaustapauksessa samalla tavoin kuin siinä tapauksessa, että tuotteet olisivat olleet väärennettyjä, ei sinällään ole suhteellisuusperiaatteen vastainen. Kansallisen tuomioistuimen asiana on kuitenkin kussakin yksittäisessä tapauksessa määrittää rahallisen korvauksen määrä suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja erityisesti sen vahingon suuruuden perusteella, joka tavaramerkin haltijalle on rinnakkaistuojan tekemän loukkauksen vuoksi aiheutunut.

(¹) EUVL C 273, 6.11.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-437/04) (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Pöytäkirja Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista — Yhteisöjen vuokraamat kiinteistöt — Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalue — Omistajilta kannettava vero)

(2007/C 96/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: J.-F. Pasquier)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: E. Dominkovits)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: G. Maganza ja A.-M. Colaert)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8.4.1965 tehdyn pöytäkirjan, jolla yhteisöt, niiden varat, tulot ja muu omaisuus vapautetaan kaikista välittömistä veroista, 3 artiklan rikkominen — Kansallinen säännös, jolla otetaan käyttöön vero, joka kannetaan ammatillisessa käytössä olevien kiinteistöjen, jotka sijaitsevat Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueella ja joiden pinta-ala ylittää tietyt rajat, omistajilta — Verotaakka, joka jää todellisuudessa yhteisöjen kannettavaksi vuokralaisena joko vuokrasopi-

muksiin lisättyjen sopimuslausekkeiden vuoksi tai sen vuoksi, että verotaakka vyörytetään vuokraan

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

(¹) EUVL C 300, 4.12.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-523/04) (¹)

**(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltio tekee lentoliikennettä koskevan kahdenvälisen sopimuksen Amerikan yhdysvaltojen kanssa — Sijoittautumisoi-
keus — Lentoliikenteen sisämarkkinoita sääntelevä johdettu oikeus — Yhteisön ulkoinen toimivalta)**

(2007/C 96/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Huttunen ja W. Wils)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: H. G. Sevenster ja M. de Grave)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja A. Hare)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY:n perustamis- ja sopimuksen 5 ja 52 artiklan, joista on tullut EY 10 artikla ja EY 43 artikla, rikkominen — Lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista 23.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2409/92 (EYVL L 240, s. 15) ja tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä 24.7.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2299/89 (EYVL L 220, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.10.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3089/93 (EYVL L 278, s. 1), rikkominen — Yhdysvaltojen kanssa tehty kahdenvälinen nk. open sky -sopimus — Tarkistaminen — Palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittaminen